

## 1232.

Z Líšně.



Tepró sem bél té-den vo-ják, tři-krát mi-lá zká - za-la,



habech já šíl na špa - cír - ko, bech prosél ka - pr - há - la.

[: Tepró sem bél téden voják,  
tříkrát milá zkázala, :]  
habech já šíl na špacírko,  
bech prosél kaprhála.

[: Pan kaprhál: »Milé bracho,  
tohle nemůže býti :]  
te seš ješče mladé voják,  
na špacír nesmíš híti.«

[: Pane kaprál, neměte strach,  
nebodo se tólati, :]  
jen Nánynko modrovokó,  
to věrně milovati.

## 1233.

Z Uherské strany.



Prespurská ka - sár-ňa, ši - ro - ký dvôr, po něm sa



pro-cházá sy-ná - ček môj, všecek strá - pe - ný, my - sli zba-



ve - ný, že už dnes mo-sí íť v čas rá-no do voj - ny.